Люба, не треба розмов,
Мила, шкода голосів,
Сповнимо нашу любов
Тишею темних лісів.

Злиймо і душі, й серця,
Снімо небачені сни,
Хай шепітком вітерця
Шепче сосна до сосни.

Очі мрійливо примруж,
Руки на грудях схрести,
Нумо між синявих руж,
Ніби сновиди, брести.

Хай безгоміння росте,
Лиш шевеліє трава,
Хай верховіття густе
Нас від тривог укрива.

А як із чорних дубів
Вечір врочисто впаде,
Нашої розпачі спів
Хай соловей заведе.